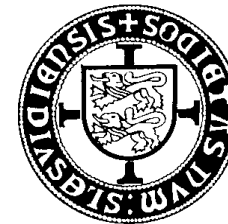

Hammerslagspris ved medlemssalg og auktion den 14. april 2009

Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris
1	30	22	0	43	50	64	2200	85	0	106	50
2	5	23	20	44	100	65	1700	86	24	107	54
3	52	24	16	45	0	66	1600	87	20	108	74
4	40	25	40	46	60	67	1500	88	20	109	52
5	50	26	40	47	0	68	1600	89	5	110	52
6	40	27	40	48	62	69	1700	90	30	111	57
7	20	28	60	49	15	70	700	91	80	112	47
8	22	29	50	50	28	71	1900	92	80	113	45
9	25	30	50	51	0	72	1200	93	10	114	0
10	0	31	50	52	140	73	700	94	155	115	0
11	0	32	0	53	60	74	3100	95	25	116	0
12	0	33	0	54	40	75	510	96	22	117	10
13	35	34	100	55	70	76	310	97	115	118	26
14	0	35	100	56	35	77	26	98	42	119	44
15	0	36	450	57	25	78	26	99	62	120	30
16	0	37	0	58	46	79	530	100	40	121	0
17	50	38	86	59	70	80	40	101	54	122	100
18	25	39	120	60	48	81	80	102	40	123	130
19	5	40	140	61	150	82	250	103	50	124	150
20	0	41	75	62	310	83	280	104	50	125	75
21	0	42	25	63	4500	84	260	105	50	©	

Numismatisk Forening afholder medlemsmøde med auktion
tirsdag den 13. oktober 2009 kl. 19.30
 i NygadeHuset i Aabenraa.

Numismatisk Forening for Nord- og Sydslesvig

Nr. 2 13 oktober 2009 Auktion nr. 395 49. årgang

Det byzantinske Rige II

Af Sven Nørskov-Jensen

Skønt flertallet af befolkningen talte græsk, regnede den sig stadig for at være romere. Efterhånden som staten undertrykte det gamle hedenskab, voksede kristendommens indflydelse. Ganske vist forsøgte man en overgang under kejser Julian II. At dreje udviklingen tilbage og genindsætte de gamle guder i deres værdighed.

Julian selv blev opdraget som kristen, men havde samtidig læst de klassiske forfattere og blev en fanatisk tilhænger af den gamle græske tro – deraf tilnavnet: den frafaldne. Da han blev kejser, reorganiserede han den gamle præsteskab og tog personlig del i kulten. Samtidig forsøgte han at svække kristendommen ved at fjerne kristne fra militære og civile poster. Men da lukkede kirkerne, udrød der uroligheder, og folket truede med oprør. Efter Julian's død fulgte hans efterkommere en anden politik. Under Theodosius den Store (379 – 359) blev kristendommen anerkendt som statens officielle religion.

Overgangen til kristendommen medførte en forandring i kejserens officielle status. Hvor tidligere kejsere havde styret riget som guder, så blev de nye kejsere ikke i sig selv betragtet som guddommelige, men kun som repræsentanter for Kristus og Vorherre. I anden henseende var de byzantinske herskere ganske vist lig med Gud: de var en manifestation af Gud selv - et synligt bevis på hans almagt. Heraf følger, at alle kejsers handlinger, private som officielle, må have en hellig og symbolsk betydning. En kejsers indsættelse i embedet var en guddommelig beslutning. Et mislykket forsøg på at komme i besiddelse af tronen var utilgiveligt, for det betød, at tronprætendenten ikke havde Gud på sin side. Hvad Gud havde skænket, kunne han også tage igen.

En kejsers trone kunne derfor berøves ham lige så mystisk og pludselig, som den oprindeligt var skænket ham. og følgerne for den ulykkelige kejser var i reglen lige så frygtelige, som hvis han forgæves havde prøvet at rane tronen. Man forstår lidt af den atmosfære, der må have rådet i det øverste hieraki. Af de 88 kejsere, der regerede fra år 324 til 1453 - fra Konstantin I. til Konstantin XI. - døde 29 på voldsom vis, 13 andre tog deres tilflugt for en tid eller for resten af deres liv til et kloster. På ovennævnte

Medlemsblad for:
**Numismatisk Forening
for Nord- og Sydslesvig**

Redaktion:

Palle Gulddahl
Slotsbakken 5
6300 Graasten
Palle@Gulddahl.dk

Gengivelse af artikler kun
efter indhentet tilladelse
og med kildeangivelse.

Formand:

Henning Kjær
Kærmindevej 17
6400 Sønderborg.

Telefon:

74 43 34 82

Fakjaer@mail.tele.dk

Kommissioner:

Faste bud på medlems-
salgslisten og brevbud
skal være fremme dagen før
auktionen og modtages af

Jens Madsen
Jørgensby 14
6310 Broager
TLF. 74 44 95 63
jensmadsen@stofanet.dk

Oplag: ca. 165 stk.

Foreningens vedtægter kan
altid rekvireres hos
formanden.

www.nfns.dk

Tryk: Langenberg
Sønderborg

kejseres mønter ser vi forandringer, idet diademmet bliver enerådende, portrættet skifter fra profil til front og kors eller kristogram bliver hyppigere.

Anastasius I. (491-518), var født i Dyrrachium omkring ved år 430, gjorde tje-neste i det kejserlige palads, da Zeno døde i 491. Han blev udvalgt som efterfølger af enkekejserinden og kronet af patriarken den 11. april. Seks uger senere ægtede han Ariadne. Anastasius var en meget samvittighedsfuld hersker, og han ofrede særlig opmærksomhed på statens finanser. Uheldigvis havde han nogle uortodokse religiøse meninger, hvilket førte til gentagne optøjer i Konstantinopel, som kulminerede i en væbnet opstand i Trakien i år 513.

I år 498 udgav Anastasius en møntreform, hvorefter bronzemønter af en anelig størrelse igen blev slået. Der var forskellige benævnelser i disse nye serier, hvoraf den største var en Follis eller 40 Nummi. Hver af disse mønter havde værdimærket på reversen: M = 40 nummi, K = 20 nummi, I = 10 nummi osv., og deres udgivelse markerede et næsten fuldstændigt brud med den romerske udmøntning. Denne reform er derfor et belejligt tidspunkt til at afslutte den romerske udmøntnings historie - i hvert tilfælde hvad bronze-udmøntning angik - og betragte den følgende udmøntning som byzantinsk.

JUSTIN I. (518-527), var oprindelig bonde i Makedonien og fulgte en karriere i den kejserlige hær. Ved Anastasius' død blev Justin valgt som efterfølger. Han var en simpel soldat og besad kun lidt lærdom og i det meste af hans regeringstid, blev rigets politik formuleret af hans intelligente nevø, Justinian. Den orthodoxe tro blev genskabt, og

Justinian lagde således grund-laget for hans generobring af Italien ved at genetablere gode forhold til den romerske kirke. Justin døde i 527 og blev efterfulgt af sin nevø. Hans regering betragtes generelt som en art præludium til Justinian's æra.

JUSTINIAN I (527-565). I hans regeringstid blev Nordafrika generobret fra Vandalerne, Italien befriet for Gothernes regime og fodfæste vundet i Spa-nien, og for sidste gang i historien kunne Middelhavet næsten kaldes for en romersk sø. Disse succeser blev til en vis grad modarbejdet af den persiske ekspansion i østen under den stærke sassanide hersker Khusru I. (531-579), og Justinian var tvunget til at betale enorme summer i tribut for at opret-holde den vanskelige fred ved de østlige grænser. Hjemme var kejseren lige så aktiv, og hans berømteste arkitektoniske bedrift var opførelsen af den store Sct. Sophia kirke, som stadig er et af de prominente landemærker i det moderne Istanbul, og som havde stor indflydelse på hele den senere byzantinske gejstlige arkitektur. Et af det byzantinske riges væsentligste bidrag til den europæiske kultur var overtagelsen af romerrettens principper. Romerne havde i arv givet Byzans en omfangsrig samling af juridiske responsa, som imidlertid var både forældede og indbyrdes modsigende. Justinian bragte orden i denne forvirring ved i år 528 at indsætte en kommission på 10 jurister, der klassificerede de forskellige romerske kejseres vedtægter og inddelte dem i et system på 4.652 enkeltlove. En anden kommission redigerede et værk omfattende 50 bind, der indeholdt de vigtigste juridiske afgørelser, der var truffet af ansete jurister i 2. og 3. århundrede, romerrettens guldalder. Inden for borgerlig ret var dette system mere effektivt end de ældre romerske statutter, som det afløste. Justinian gjorde det således lettere at sælge jord og at frigive slaver. Han fastslog enkers arveret og reducerede faderens myndighed over børnene. Inden for kriminalretten var det nye lovsystem betydeligt strengere end dets forgænger. De kristne jurister kriminaliserede således kætteri og forførelse. Folk, der afveg fra den ortodokse tro kunne ikke beklæde embeder og kunne ikke tiltræde en arv. En forfører blev uden videre henrettet, og det samme gjaldt kvinden, hvis hun ikke havde gjort modstand; og hvis kvinden havde haft en koblerske, der formidlede forbindelsen, fik denne hældt smeltet bly i halsen. Trods disse barbariske metoder var Justinian's juridiske system så konsekvent, at det i 11. århundrede blev accepteret i Vesteuropa, og der var med til at forme udviklingen af de latinske juridiske og politiske ideer og således direkte og indirekte påvirkede hele Europas historie. Før Justinian døde havde han udnævnt sin nevø,

Forsættes i næste nummer